

V. DIN JURISPRUDENȚA CCR

• ABSTRACT

As a result of the activity carried out by the Constitutional Court, in July, the following **decisions** were published (pleas of unconstitutionality granted): **Decision no. 302/2017** regarding art. 281 para. (1) letter b) of the Code of Criminal Procedure; **Decision no. 368/2017** regarding art. 35 para. (1) and art. 39 para. (1) letter b) of the Criminal Code; **Decision no. 244/2017** regarding art. 145 of the Code of Criminal Procedure; **Decision no. 392/2017** regarding art. 248 of the Criminal Code of 1969, art. 297 para. (1) of the Criminal Code and art. 13² of Law no. 78/2000 on preventing, discovering and sanctioning of corruption acts; **Decision no. 258/2017** regarding art. 22 para. (8) first sentence of Law no. 360/2002 regarding the Status of the police servants, in the version prior to the enforcement of the G.E.O. no. 21/2016 for the amendment and supplement of Law no. 360/2002 regarding the Status of the police servants; **Decision no. 241/2017** regarding art. 21 and art. 24 of Law no. 304/2004 on judicial organization; **Decision no. 395/2017** regarding art. 13 para. (1) of Law no. 165/2013 regarding the measures for the completion of the process of restitution, in kind or by equivalent, of the immovable properties taken over in an abusive manner during the communist regime in Romania; **Decision no. 513/2017** regarding art. 37 para. (2) of Law on occupational safety and health no. 319/2006; **Decision no. 241/2017** regarding art. 26 para. (2) of Law no. 33/1994 on the expropriation due to a public utility cause; **Decision no. 369/2017** regarding the phrase „as well as in other claims assessable in money, amounting to lei 1,000,000 including” contained in art. XVIII para. (2) of Law no. 2/2013 regarding certain measures for the discharge of the courts, as well as for the preparation of the enforcement of Law no. 134/2010 regarding the Code of Civil Procedure; **Decision no. 377/2017** regarding art. II and III of Law on the approval of the G.E.O. no. 95/2016 for the prorogation of certain deadlines, as well as for the initiation of certain measures needed for the preparation of the enforcement of certain provisions of Law no. 134/2010 on the Code of Civil Procedure; **Decision no. 67/2017** regarding art. 14 of Law no. 255/2010 on the expropriation due to a public utility cause, needed for the achievement of certain objectives of national, county and local interest and **Decision no. 431/2017** regarding art. 149¹, art. 149² para. (6), art. 149³ and art. 149⁴ of the Senate Regulation.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 566/17.07.2017):
ART. 281 ALIN. (1) LIT. B)
DIN CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 302/2017	Art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală	Soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, care nu reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, este neconstituțională.

În M. Of. nr. 566 din 17 iulie 2017, a fost publicată Decizia nr. 302/2017 din 4 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Codul de procedură penală

„Art. 281

(1) *Determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind:*

(...)

b) competența materială și competența personală a instanțelor judecătorești, atunci când judecata a fost efectuată de o instanță inferioară celei legal competente”.

D.C.C. nr. 302/2017

Prin Decizia nr. 302/2017, Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate ridicată în Dosarul nr. 3.914/103/2014 al Tribunalului Neamț – Secția penală, în Dosarul nr. 86/102/2016/a1 al Curții de Apel Târgu Mureș – Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, în Dosarul nr. 1.474/88/2016 al Tribunalului Tulcea – Secția penală, în Dosarul nr. 4.014/108/2016/a1 al Curții de Apel Timișoara – Secția penală și constată că **soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, care nu reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală, este neconstituțională.**

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 566/17.07.2017):
ART. 35 ALIN. (1) ȘI ART. 39 ALIN. (1) LIT. B)
DIN CODUL PENAL**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 368/2017	Art. 35 alin. (1) și art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal	Sintagma „și împotriva aceluiași subiect pasiv” din cuprinsul dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Codul penal este neconstituțională.

În M. Of. nr. 566 din 17 iulie 2017, a fost publicată Decizia nr. 368/2017 din 30 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) și ale art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Codul penal

„Art. 35

(1) *Infrațiunea este continuată când o persoană săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții și împotriva aceluiași subiect pasiv, acțiuni sau inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni”.*

„Art. 39

(1) *În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și se aplică pedeapsa, după cum urmează:*

(...)

b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite”.

D.C.C. nr. 368/2017

Prin Decizia nr. 368/2017, Curtea Constituțională **admite** excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu, de instanța de judecată în Dosarul

nr. 3.422/108/2015 al Tribunalului Arad – Secția penală și constată că **sintagma „și împotriva aceluiași subiect pasiv” din cuprinsul dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Codul penal este neconstituțională.**

De asemenea, **respinge**, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de instanța de judecată în același dosar și constată că dispozițiile art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 529/06.07.2017): ART. 145 DIN CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 244/2017	Art. 145 din Codul de procedură penală	Soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 145 din Codul de procedură penală, care nu permite contestarea legalității măsurii supravegherii tehnice de către persoana vizată de aceasta, care nu are calitatea de inculpat, este neconstituțională.

În M. Of. nr. 529 din 6 iulie 2017, a fost publicată Decizia nr. 244/2017 din 6 aprilie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 din Codul de procedură penală.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Codul de procedură penală

„Art. 145

(1) După încetarea măsurii de supraveghere tehnică, procurorul informează, în scris, în cel mult 10 zile, pe fiecare subiect al unui mandat despre măsura de supraveghere tehnică ce a fost luată în privința sa.

(2) După momentul informării, persoana supravegheată are dreptul de a lua cunoștință, la cerere, de conținutul proceselor-verbale în care sunt consemnate activitățile de supraveghere tehnică efectuate. De asemenea, procurorul trebuie să asigure, la cerere, ascultarea convorbirilor, comunicărilor sau conversațiilor ori vizionarea imaginilor rezultate din activitatea de supraveghere tehnică.

(3) Termenul de formulare a cererii este de 20 de zile de la data comunicării informării scrise prevăzute la alin. (1).

(4) Procurorul poate să amâne motivat efectuarea informării sau a prezentării suporturilor pe care sunt stocate activitățile de supraveghere tehnică ori a proceselor-verbale de redare, dacă aceasta ar putea conduce la:

a) perturbarea sau periclitarea bunei desfășurări a urmăririi penale în cauză;

b) punerea în pericol a siguranței victimei, a martorilor sau a membrilor familiilor acestora;

c) dificultăți în supravegherea tehnică asupra altor persoane implicate în cauză.

(5) Amânarea prevăzută la alin. (4) se poate dispune cel mai târziu până la terminarea urmăririi penale sau până la clasarea cauzei”.

D.C.C. nr. 244/2017

Prin Decizia nr. 244/2017, Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție în Dosarul nr. 4.821/1/2015 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală și constată că **soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 145 din Codul de procedură penală, care nu permite contestarea legalității măsurii supravegherii tehnice de către persoana vizată de aceasta, care nu are calitatea de inculpat, este neconstituțională.**

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 504/30.06.2017):
ART. 248 DIN CODUL PENAL DIN 1969, ART. 297 ALIN. (1)
DIN CODUL PENAL ȘI ART. 13² DIN LEGEA NR. 78/2000
PENTRU PREVENIREA, DESCOPERIREA
ȘI SANȚIONAREA FAPTELOR DE CORUPȚIE**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 392/2017	Art. 248 din Codul penal din 1969 Art. 297 alin. (1) din Codul penal Art. 13 ² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	Dispozițiile art. 248 din Codul penal din 1969 sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”.

În M. Of. nr. 504 din 30 iunie 2017, a fost publicată Decizia nr. 392/2017 din 6 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 248 din Codul penal din 1969, ale art. 297 alin. (1) din Codul penal și ale art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Codul penal din 1969

„Art. 248

Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o tulburare însemnată bunului mers al unui organ sau al unei instituții de stat ori al unei alte unități din cele la care se referă art. 145 sau o pagubă patrimoniului acesteia se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.”;

Codul penal

„Art. 297

(1) *Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică”;*

Legea nr. 78/2000„Art. 13²

În cazul infracțiunilor de abuz în serviciu sau de uzurpare a funcției, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime”.

D.C.C. nr. 392/2017

Prin Decizia nr. 392/2017, Curtea Constituțională **admite** excepția de neconstituționalitate ridicată în Dosarul nr. 2.628/1/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală și constată că **dispozițiile art. 248 din Codul penal din 1969 sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”.**

De asemenea, Curtea **respinge**, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a **dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de aceeași autoare în același dosar și ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în același dosar și constată că dispozițiile art. 13² din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție sunt constituționale în raport cu criticile formulate.**

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 574/18.07.2017):
ART. 22 ALIN. (8) TEZA ÎNTÂI DIN LEGEA NR. 360/2002
PRIVIND STATUTUL POLIȚISTULUI, ÎN REDACTAREA
ANTERIOARĂ INTRĂRII ÎN VIGOARE A O.U.G. NR. 21/2016
PENTRU MODIFICAREA ȘI COMPLETAREA
LEGII NR. 360/2002 PRIVIND STATUTUL POLIȚISTULUI**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 258/2017	Art. 22 alin. (8) teza întâi din Legea nr. 360/2002	Sintagma „precum și în situații temeinic justificate, menționate în actele administrative emise în acest scop”, cuprinsă în art. 22 alin. (8) teza întâi din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, în redactarea anterioară intrării în vigoare a O.U.G. nr. 21/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, este neconstituțională.

În M. Of. nr. 574 din 18 iulie 2017, a fost publicată Decizia nr. 258/2017 din 27 aprilie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 252 alin. (2) teza întâi din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. 22 alin. (7) și (8) teza întâi sub aspectul sintagmei „precum și în situații temeinic justificate, menționate în actele administrative emise în acest scop” din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, în redactarea anterioară intrării în vigoare a O.U.G. nr. 21/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Codul de procedură civilă

„Art. 252

(2) *Textele care nu sunt publicate în Monitorul Oficial al României sau într-o altă modalitate anume prevăzută de lege, (...) trebuie dovedite de partea interesată*”.

Legea nr. 360/2002*„Art. 22*

(7) Competențele emiterii actelor administrative privind nașterea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului de serviciu al polițistului se stabilesc prin ordin al ministrului administrației și internelor, în condițiile legii.

(8) În cazurile prevăzute la art. 69 alin. (1) lit. j), precum și în situații temeinic justificate, menționate în actele administrative emise în acest scop, polițiștii pot fi puși la dispoziția unității pe o perioadă de cel mult 3 luni, timp în care vor beneficia de drepturile bănești avute, cu excepția indemnizației de conducere, după caz (...).”

D.C.C. nr. 258/2017

Prin Decizia nr. 258/2017, Curtea Constituțională **admite** excepția de neconstituționalitate ridicată în Dosarul nr. 2.798/3/2015 al Tribunalului București – Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că **sintagma „precum și în situații temeinic justificate, menționate în actele administrative emise în acest scop”, cuprinsă în art. 22 alin. (8) teza întâi din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, în redactarea anterioară intrării în vigoare a O.U.G. nr. 21/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, este neconstituțională.**

De asemenea, Curtea **respinge**, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 252 alin. (2) teza întâi din Codul de procedură civilă și a celor ale art. 22 alin. (7) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată în același dosar, al aceleiași instanțe.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 580/20.07.2017):
ART. 21 ȘI ART. 24 DIN LEGEA NR. 304/2004
PRIVIND ORGANIZAREA JUDICIARĂ**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 241/2017	Art. 21 și art. 24 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară	Dispozițiile art. 21 și art. 24 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară raportate la cele ale art. 29 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale sunt constituționale în măsura în care nu exclud posibilitatea formulării recursului împotriva hotărârii judecătorești de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale pronunțate de ultima instanță în ierarhia instanțelor judecătorești.

În M. Of. nr. 580 din 20 iulie 2017, a fost publicată Decizia nr. 321/2017 din 9 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 și 24 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară raportate la cele ale art. 29 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

„Art. 21

Secția I civilă, Secția a II-a civilă, Secția penală și Secția de contencios administrativ și fiscal ale Înaltei Curți de Casație și Justiție judecă recursurile împotriva hotărârilor pronunțate de curțile de apel și a altor hotărâri, în cazurile prevăzute de lege”.

(...)

„Art. 24

Completele de 5 judecători soluționează recursurile și cererile în cauzele judecate în primă instanță de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție și judecă și alte cauze date în competența lor prin lege, precum și ca instanță disciplinară”.

D.C.C. nr. 321/2017

Prin Decizia nr. 321/2017, Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate ridicată în Dosarul nr. 1.100/1/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul de 5 judecători și constată că **dispozițiile art. 21 și art. 24 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară raportate la cele ale art. 29 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale sunt constituționale în măsura în care nu exclud posibilitatea formulării recursului împotriva hotărârii judecătorești de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale pronunțate de ultima instanță în ierarhia instanțelor judecătorești.**

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 574/18.07.2017):
ART. 13 ALIN. (1) DIN LEGEA NR. 165/2013
PRIVIND MĂSURILE PENTRU FINALIZAREA PROCESULUI
DE RESTITUIRE, ÎN NATURĂ SAU PRIN ECHIVALENT,
A IMOBILELOR PRELUATE ÎN MOD ABUZIV ÎN PERIOADA
REGIMULUI COMUNIST ÎN ROMÂNIA**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 395/2017	Art. 13 alin. (1) din Legea nr. 165/2013	Prevederile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în măsura în care restituirea terenurilor forestiere aparținând domeniului public al statului se realizează numai după trecerea prealabilă a acestor terenuri în domeniul privat al statului, în condițiile legii.

În M. Of. nr. 574 din 18 iulie 2017, a fost publicată Decizia nr. 395 din 13 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) și (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

„Art. 13

(1) În situația în care restituirea terenurilor forestiere pe vechile amplasamente nu este posibilă, reconstituirea dreptului de proprietate se face pe alte amplasamente de pe raza unității administrativ-teritoriale, chiar dacă acestea s-au aflat în proprietatea statului român înainte de anul 1948, au intrat ulterior în proprietatea statului sau au fost incluse în amenajamente silvice după această dată.

(...)

(3) *Noțiunea de teren forestier în sensul prezentei legi este definită în normele de aplicare a acesteia”.*

D.C.C. nr. 395/2017

Prin Decizia nr. 395/2017, Curtea Constituțională **admite** excepția de neconstituționalitate ridicată în Dosarul nr. 4.068/223/2011 al Judecătoriei Drăgășani, în Dosarul nr. 51.061/299/2012 al Judecătoriei Sectorului 1 București și în Dosarul nr. 8.803/288/2013 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea și constată că **prevederile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în măsura în care restituirea terenurilor forestiere aparținând domeniului public al statului se realizează numai după trecerea prealabilă a acestor terenuri în domeniul privat al statului, în condițiile legii.**

De asemenea, Curtea **respinge**, ca inadmisibilă, **excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (3) din Legea nr. 165/2013, excepție ridicată în Dosarul nr. 51.061/299/2012 al Judecătoriei Sectorului 1 București.**

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 578/19.07.2017):
ART. 37 ALIN. (2) DIN LEGEA SECURITĂȚII ȘI SĂNĂTĂȚII
ÎN MUNCĂ NR. 319/2006**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 513/2017	Art. 37 alin. (2) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006	Sintagma „consecințe deosebite” din cuprinsul acestora este neconstituțională.

În M. Of. nr. 578 din 19 iulie 2017, a fost publicată Decizia nr. 513/2017 din 4 iulie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 alin. (1) și (2) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006 și art. 349 alin. (1) din Codul penal.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006

„Art. 37

(1) *Neluarea vreuneia dintre măsurile legale de securitate și sănătate în muncă de către persoana care avea îndatorirea de a lua aceste măsuri, dacă se creează un pericol grav și iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 2 ani sau cu amendă.*

(2) *Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a produs consecințe deosebite, pedeapsa este închisoarea de la un an la 3 ani sau amendă”.*

Codul penal

„Art. 349

(1) *Neluarea vreuneia dintre măsurile legale de securitate și sănătate în muncă de către persoana care avea îndatorirea de a lua aceste măsuri, dacă se creează un pericol iminent de producere a unui accident de muncă sau de îmbolnăvire profesională, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă”.*

D.C.C. nr. 513/2017

Prin Decizia nr. 513/2017, Curtea Constituțională **admite** excepția de neconstituționalitate ridicată în Dosarul nr. 36.253/4/2014 (1.539/2016) al Curții de Apel București - Secția I penală și constată că **sintagma „consecințe deosebite” din cuprinsul acestora este neconstituțională.**

De asemenea, Curtea **respinge**, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 37 alin. (1) din Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006 și art. 349 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 577/19.07.2017):
ART. 26 ALIN. (2) DIN LEGEA NR. 33/1994
PRIVIND EXPROPRIEREA
PENTRU CAUZĂ DE UTILITATE PUBLICĂ**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 241/2017	Art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică	Prevederile art. 9 alin. (3) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale, astfel cum au fost modificate prin art. IV pct. 3 din O.U.G. nr. 228/2008 pentru modificarea și completarea unor acte normative, prin raportare la sintagma „la data întocmirii raportului de expertiză” cuprinsă în dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, sunt neconstituționale.

În M. Of. nr. 577 din 19 iulie 2017, a fost publicată Decizia nr. 241/2017 din 6 aprilie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (3) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale, astfel cum au fost modificate prin art. IV pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 228/2008 pentru modificarea și completarea unor acte normative, prin raportare la sintagma „la data întocmirii raportului de expertiză” cuprinsă în dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică

„Art. 26

(...)

(2) *La calcularea cuantumului despăgubirilor, experții, precum și instanța vor ține seama de prețul cu care se vând, în mod obișnuit, imobilele de același fel în unitatea administrativ-teritorială, la data întocmirii raportului de expertiză, precum și de daunele aduse proprietarului sau, după caz, altor persoane îndreptățite, luând în considerare și dovezile prezentate de aceștia”.*

D.C.C. nr. 241/2017

Prin Decizia nr. 241/2017, Curtea Constituțională **admite** excepția de neconstituționalitate ridicată în Dosarul nr. 41.635/3/2009 al Curții de Apel București – Secția a IV-a civilă și constată că **prevederile art. 9 alin. (3) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale, astfel cum au fost modificate prin art. IV pct. 3 din O.U.G. nr. 228/2008 pentru modificarea și completarea unor acte normative, prin raportare la sintagma „la data întocmirii raportului de expertiză” cuprinsă în dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, sunt neconstituționale.**

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 582/20.07.2017):
SINTAGMA „PRECUM ȘI ÎN ALTE CERERI EVALUABILE
ÎN BANI ÎN VALOARE DE PÂNĂ LA 1.000.000 LEI INCLUSIV”
CUPRINSĂ ÎN ART. XVIII ALIN. (2) DIN LEGEA NR. 2/2013
PRIVIND UNELE MĂSURI PENTRU DEGREVAREA
INSTANȚELOR JUDECĂTOREȘTI,
PRECUM ȘI PENTRU PREGĂTIREA PUNERII ÎN APLICARE
A LEGII NR. 134/2010
PRIVIND CODUL DE PROCEDURĂ CIVILĂ**

De Redacția ProLegge

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 369/2017	Art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică	Sintagma „ <i>precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv</i> ” cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă este neconstituțională.

În M. Of. nr. 582 din 20 iulie 2017, a fost publicată Decizia nr. 369/2017 din 30 mai 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv” cuprinse în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

„Art. XVIII

(...)

(2) În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a) – i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv”.

D.C.C. nr. 369/2017

Prin Decizia nr. 369/2017, Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate ridicată în Dosarul nr. 8.388/197/2014 și în Dosarul nr. 19.417/197/2013 ale Curții de Apel Brașov – Secția civilă și constată că **sintagma** „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv” cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă este neconstituțională.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 586/21.07.2017):
ART. II ȘI III DIN LEGEA PRIVIND APROBAREA O.U.G.
NR. 95/2016 PENTRU PROROGAREA UNOR TERMENE,
PRECUM ȘI PENTRU INSTITUIREA UNOR MĂSURI
NECESARE PREGĂTIRII PUNERII ÎN APLICARE
A UNOR DISPOZIȚII DIN LEGEA NR. 134/2010
PRIVIND CODUL DE PROCEDURĂ CIVILĂ**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 377/2017	Art. II și III din Legea privind aprobarea O.U.G. nr. 95/2016	Prevederile art. II și III din Legea privind aprobarea O.U.G. nr. 95/2016 pentru prorogarea unor termene, precum și pentru instituirea unor măsuri necesare pregătirii punerii în aplicare a unor dispoziții din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă sunt neconstituționale.

În M. Of. nr. 586 din 21 iulie 2017, a fost publicată Decizia nr. 377/2017 din 31 mai 2017 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a prevederilor Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2016 pentru prorogarea unor termene, precum și pentru instituirea unor măsuri necesare pregătirii punerii în aplicare a unor dispoziții din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Legea privind aprobarea O.U.G. nr. 95/2016 pentru prorogarea unor termene, precum și pentru instituirea unor măsuri necesare pregătirii punerii în aplicare a unor dispoziții din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

„Art. II

Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 509 alineatul (1), după punctul 11 se introduc patru noi puncte, punctele 12 – 15, cu următorul cuprins:

„12. când, după pronunțarea hotărârii definitive, Curtea Constituțională adoptă o decizie prin care se declară ca fiind neconstituționale dispozițiile legale pe care s-a întemeiat hotărârea definitivă, sau ale cărei considerente și/sau dispozitiv sunt contrare hotărârii definitive;

13. hotărârea este pronunțată cu încălcarea prevederilor constituționale, chiar dacă aspectul de ordine publică nu a fost invocat în fața instanțelor judecătorești;

14. hotărârea este pronunțată cu nerespectarea dispozițiilor deciziilor Curții Constituționale, precum și a considerentelor acestora;

15. când hotărârea este nelegală pronunțând sancțiuni în temeiul unor dispoziții legale care nu erau în vigoare la data la care s-a născut raportul juridic dedus judecării”.

2. La articolul 509, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru motivele de revizuire prevăzute la alin. (1) pct. 3, dar numai în ipoteza judecătorului, pct. 4, pct. 7-15 sunt supuse revizuirii și hotărârile care nu evocă fondul”.

3. La articolul 511, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Pentru motivele prevăzute la art. 509 alin. (1) punctele 13 – 15, termenul este de 12 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

(3²) Pentru motivele prevăzute la art. 509 alin. (1) punctul 12, termenul este de 12 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziilor Curții Constituționale”.

Art. III

În situațiile prevăzute la art. 511 alin. (3¹) și (3²) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, în care hotărârea judecătorească sau decizia Curții Constituționale, după caz, este anterioară intrării în vigoare a prezentei legi, termenul este de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi”.

D.C.C. nr. 377/2017

Prin Decizia nr. 377/2017, Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate formulată și constată că **prevederile art. II și III din Legea privind aprobarea O.U.G. nr. 95/2016 pentru prorogarea unor termene, precum și pentru instituirea unor măsuri necesare pregătirii punerii în aplicare a unor dispoziții din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă sunt neconstituționale.**

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 581/20.07.2017):
ART. 14 DIN LEGEA NR. 255/2010 PRIVIND EXPROPRIEREA
PENTRU CAUZĂ DE UTILITATE PUBLICĂ,
NECESARĂ REALIZĂRII UNOR OBIECTIVE
DE INTERES NAȚIONAL, JUDEȚEAN ȘI LOCAL**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 67/2017	Art. 14 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local	Soluția legislativă cuprinsă în art. 14 din Legea nr. 255/2010, potrivit căreia scoaterea, definitivă ori temporară, din fondul forestier național a terenurilor necesare pentru obiectivele de interes național, județean și local se exceptează de la plata despăgubirilor prevăzute de art. 41 alin. (1) lit. b)-d) și art. 42 alin. (1) lit. b)-d) din Legea nr. 46/2008 – Codul silvic, cuvenite persoanelor fizice și persoanelor juridice private, este neconstituțională.

În M. Of. nr. 581 din 20 iulie 2017, a fost publicată Decizia nr. 67/2017 din 21 februarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local

„Art. 14

Scoaterea, definitivă ori temporară, a terenurilor necesare pentru obiectivele de interes național, județean și local din circuitul agricol și, respectiv, din fondul forestier național se exceptează de la plata taxelor prevăzute la art. 92 alin. (4) din Legea fondului funciar

nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv a taxelor și a celorlalte sume datorate potrivit art. 33 alin. (2) lit. h), art. 36 alin. (2), art. 41 și 42 din Legea nr. 46/2008 – Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare, și art. 42 alin. (3) lit. h) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu completările ulterioare”.

Legea nr. 46/2008 – Codul silvic

„Art. 41

(1) Pentru terenurile scoase definitiv din fondul forestier, în cazurile prevăzute la art. 36 și 37, obligațiile bănești sunt următoarele: (...)

b) contravaloarea terenului scos definitiv din fondul forestier, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată a persoanelor fizice, juridice sau proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, iar pentru terenurile proprietate publică a statului, administratorului pădurilor proprietate publică a statului, făcându-se venit la fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

c) contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată a persoanelor fizice, juridice sau proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, iar pentru terenurile proprietate publică a statului, administratorului pădurilor proprietate publică a statului, făcându-se venit la fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

d) contravaloarea obiectivelor dezafectate; în cazul pădurilor proprietate publică a statului, aceasta se achită administratorului, iar pentru celelalte categorii de proprietate forestieră se achită proprietarului”.

„Art. 42

(1) Pentru terenurile care se ocupă temporar din fondul forestier, în cazurile prevăzute la art. 39, obligațiile bănești sunt următoarele: (...)

b) chiria, care se achită proprietarului, în cazul fondului forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, respectiv al celui proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale; pentru fondul forestier proprietate publică a statului, 50% din chirie se depune în fondul de conservare și regenerare a pădurilor și 50% se achită administratorului;

c) contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată a persoanelor fizice și juridice și proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale; pentru fondul forestier proprietate publică a statului, contravaloarea pierderii de creștere se achită administratorului, care o depune în fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

d) valoarea obiectivelor dezafectate de pe terenurile respective; în cazul pădurilor proprietate publică a statului, aceasta se achită administratorului, iar în celelalte cazuri se achită proprietarului”.

D.C.C. nr. 67/2017

Prin Decizia nr. 67/2017, Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate ridicată în Dosarul nr. 2.451/120/2015 al Tribunalului Dâmbovița – Secția I civilă și constată că **soluția legislativă cuprinsă în art. 14 din Legea nr. 255/2010, potrivit căreia scoaterea, definitivă ori temporară, din fondul forestier național a terenurilor necesare pentru obiectivele de interes național, județean și local se exceptează de la plata despăgubirilor prevăzute de art. 41 alin. (1) lit. b)-d) și art. 42 alin. (1) lit. b)-d) din Legea nr. 46/2008 – Codul silvic, cuvenite persoanelor fizice și persoanelor juridice private, este neconstituțională.**

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 581/20.07.2017):
ART. 149¹, ART. 149² ALIN. (6), ART. 149³ ȘI ART. 149⁴
DIN REGULAMENTUL SENATULUI**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Sumar
D.C.C. nr. 431/2017	Art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică	Constată că dispozițiile art. 149 ¹ , art. 149 ² alin. (6), art. 149 ³ și art. 149 ⁴ din Regulamentul Senatului sunt neconstituționale.

În M. Of. nr. 581 din 20 iulie 2017, a fost publicată Decizia nr. 431/2017 din 21 iunie 2017 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149¹, art. 149² alin. (6), art. 149³ și art. 149⁴ din Regulamentul Senatului.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică

„Art. 149¹

(1) Inițiativele de revizuire a Constituției României se depun, în vederea dezbaterii și adoptării, la Biroul permanent al Camerei Deputaților.

(2) Inițiativa de revizuire adoptată de Camera Deputaților se transmite Senatului, în vederea dezbaterii și adoptării”.

„Art. 149²

(6) În cazul în care Senatul respinge inițiativa de revizuire adoptată anterior de Camera Deputaților, procedura legislativă încetează”.

„Art. 149³

(1) În cazul în care cele două Camere adoptă inițiativa de revizuire în redactări diferite, președintele Senatului și președintele Camerei Deputaților vor iniția procedura de mediere.

(2) În acest scop, Biroul permanent va propune Senatului, după consultarea liderilor grupurilor parlamentare, un număr de 7 senatori care vor face parte din comisia de mediere, urmărindu-se respectarea configurației politice a Senatului.

(3) Senatorii aprobați de plenum Senatului, împreună cu 7 deputați desemnați de Camera Deputaților, formează comisia de mediere”.

„Art. 149⁴

(1) Comisia de mediere se reunește la sediul uneia dintre Camere la convocarea președintelui comisiei sesizate în fond la Senat și stabilește regulile după care își va desfășura activitatea, inclusiv termenul în care urmează să prezinte raportul.

(2) Conducerea lucrărilor se realizează prin rotație de către un senator sau un deputat, stabilit de comisie.

(3) Hotărârile comisiei se iau cu votul majorității membrilor prezenți ai acesteia, în condiții de cvoorum.

(4) Raportul comisiei de mediere se dezbate în fiecare Cameră.

(5) Se supun la vot numai soluțiile propuse de comisia de mediere care sunt diferite de cele adoptate inițial de Senat. Raportul comisiei de mediere se adoptă, în fiecare dintre cele două Camere, cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor fiecărei Camere.

(6) În cazul în care comisia de mediere nu ajunge la un acord cu privire la textele aflate în divergență, în termenul stabilit potrivit alin. (1), sau dacă una dintre Camere nu aprobă raportul comisiei de mediere, textele rămase în divergență se supun dezbaterii în ședință comună a celor două Camere, potrivit Regulamentului activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

(7) Camera Deputaților și Senatul, în ședință comună, hotărăsc cu votul a cel puțin trei pătrimi din numărul deputaților și senatorilor”.

D.C.C. nr. 431/2017

Prin Decizia nr. 431/2017, Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate formulată și **constată că dispozițiile art. 149¹, art. 149² alin. (6), art. 149³ și art. 149⁴ din Regulamentul Senatului sunt neconstituționale.**